



בש"פ 713/19 - מדינת ישראל נגד עמר ג'בארין

בית המשפט העליון

בש"פ 713/19

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עמר ג'בארין

בקשת רשות ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ב בשבט התשע"ט (28.1.2019)

בשם המבקשת: עו"ד טל (אדר) כהן, עו"ד עידן לוי

בשם המשיב: עו"ד שלומי שרון, עו"ד עיסאטנוס

החלטה

1. זוהי בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה שאישרה את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בביתו של קרוב משפחתו (עמ"י 69939-01-19, השופטת ע' ורבנר). המשיב חשוד במעורבות בפרשה פלילית חמורה, שבמסגרתה נבדקים חשדות לביצוע רצח ועבירות בנשק.

2. המדובר במקרה שבו רכב נקלע למארב שנערך לו, דרכו נחסמה, ומיד לאחר מכן בוצע לעברו ירי אוטומטי שהוביל למותו של אחד מיושבי הרכב ולפציעתם של שניים נוספים. המשיב נעצר ביום 17.1.2019, ומעצרו הוארך



פעמיים כאשר הפעם האחרונה הייתה ביום 23.1.2019 (מ"י 46031-01-19, השופטת מ' פיקוס בוגדנוב). יצוין כי בפרשה מעורבים חשודים נוספים, ששניים מהם עודם שוהים במעצר מאחורי סורג ובריא ומעצרו הוארך עד ליום 31.1.2019.

3. ביום 28.1.2019 הורה בית משפט השלום בחיפה על שחרורו של המשיב ממעצר מאחורי סורג ובריא לחלופת מעצר בביתו של בן דודו. ברקע הדברים עמדה קביעתו של בית משפט השלום בהחלטתו הקודמת בנושא, כי לצורך הארכת מעצר נוספת תידרש התקדמות חקירתית בעניינו של המשיב. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום טען נציג המשטרה כי יש מערך ראיתי המצדיק את המעצר, אך ציין כי התשתית הראייתית בעניינו של המשיב היא "כפי שהייתה פעם קודמת". בית משפט השלום קבע כי לנוכח דברים אלה הגם שקיים חשד סביר בתיק הוא לא התעבה, ולפיכך לא ניתן להמשיך את מעצרו של החשוד מאחורי סורג ובריא. בית משפט השלום עיכב את ביצוע החלטתו עד ליום למחרת בשעה 10:00.

4. בו ביום הגישה המדינה ערר לבית המשפט המחוזי, שדן בו בשעות אחר הצהריים. בעיקרו של דבר, בית המשפט המחוזי שהותיר כאמור את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר על כנו, סמך את ידיו על החלטתו של בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי הורה על עיכוב החלטתו עד לשעה 19:25 באותו ערב.

5. בקשת הרשות לערור מטעם המדינה, שהוגשה בנסיבות אלה בדחיפות יתרה, נדונה בפני אתמול בשעת ערב מאוחרת. בתום הדיון, בשעה 22:00, הוריתי על מעצרו של המשיב עד למתן החלטה אחרת על-מנת שאוכל לבחון את מכלול החומר שהוצג לי.

6. בדיון שהתקיים בפני הבהירו באי-כוח המדינה כי לשיטתם חלה התפתחות מסוימת בחקירה מאז הארכת המעצר הקודמת, והצרו על שלא כך הוגדרו הדברים בדיון בבית משפט השלום (שבו לא נכח האחראי על החקירה בעצמו). באי-כוח המדינה הוסיפו והטעימו כי מלוא החומר היה פרוס בפני בית משפט השלום והצדיק, כשלעצמו, את המשך המעצר מאחורי סורג ובריא.

7. לטענת המדינה, הענקת רשות לערור במקרה זה מוצדקת הן לנוכח ההיבט המשפטי שהיא מעוררת, והן בשים לב לנסיבותיו הפרטניות החריגות של המקרה. לטענת המדינה, כאשר עסקינן בחקירה מורכבת, על ההצדקה למעצר להיבחן גם בזיקה לגיבוש המערך הראייתי בעניינם של כלל החשודים (ולא במנותק ממנו), ובפרט כשברקע עומד חשש כבד לשיבוש החקירה כבעניינו. בנוסף, במעמד צד אחד הצביעו באי-כוח המדינה על התפתחויות שחלו בחקירת הפרשה וכן על האפשרות לקיומם של מעצרים נוספים במסגרתה. באי-כוח המדינה ציינו עוד כי בתגובה לשאלות וראיות שנאספו על-ידה והוטחו במשיב, הוא החל בחקירתו האחרונה לשמור באופן רחב על זכות השתיקה, וזאת, כך נטען, בשונה משתי חקירותיו הקודמות.

8. אוסיף ואציין כי במהלך הדיון העליתי בפני באי-כוח הצדדים את האפשרות שיחזרו בהסכמה לקיום הדיון בבית משפט השלום, בין השאר בשל טענתם המפורשת של באי-כוח המדינה בפני כי ניתן לומר שחלה התפתחות בחקירה. באי-כוחו של המשיב הסכימו לכך אך טענו שנכון יהיה לבחון במסגרת הדיון החוזר רק את הטענה שנפלה טעות בהצגת הדברים בפני בית המשפט. לעומת זאת, עמדתו של האחראי על החקירה הייתה שהמצב הראייתי מצדיק כשלעצמו את קבלת עמדת המדינה, תוך הבעת החשש שהמשך ההליכים המשפטיים יכבידו על החקירה.

עמוד 2



9. המקרה שבפני אינו פשוט. עיון בחומרי החקירה מלמד לדעתי כי האמירה שצוטטה מפרוטוקול הדיון בבית משפט השלום מפי נציג המשטרה, לפיה לא חלה התפתחות בחקירה, אינה משקפת באופן מיטיבי את מצב הדברים. על כך יש להוסיף את התרשמותי הראשונית בדבר החשש שקם בנסיבות העניין לשיבוש החקירה, אף זאת על סמך דברים שעלו מן הדיון במעמד צד אחד. עם זאת, ישנו קושי בדיון "דה-נובו" בחומרי החקירה ובשאלת המעצר במסגרת הבקשה הנוכחית על סמך דגשים שונים מאלה שהובאו בפני בית משפט השלום.

10. בהתחשב בעמדתם של באי-כוח המשיב, כמו גם בשים לב לעיון בחומרי החקירה ולנסיבות החריגות עליהן הצביעה המדינה, אני מורה על מתן רשות לערור וכן על קבלת הערר במובן זה שמעצרו של המשיב יעמוד בתוקפו עד מחר בשעה 10:00. מבלי לקבוע מסמרות, הדיון יחזור לבית משפט השלום אשר ידון מחדש בבקשה להארכת מעצר לגופה.

11. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם, אציין את המובן מאליו והוא שעל המשטרה להוסיף ולפעול בשקידה למיצוי של כיווני החקירה השונים בהקדם.

12. סוף דבר: הערר מתקבל כמפורט בפסקה 10 לעיל.

ניתנה היום, כ"ג בשבט התשע"ט (29.1.2019).

ש ו פ ט ת